

ТЕЛЕ

№29 (1375)
21 липня 2022

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-реklamний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

CITYclub

ЧЕКАЄМО НА ВАС КОЖНОГО ДНЯ

ДОСТАВКА ЗА НОМЕРОМ: +38 098 770 70 04

ВУЛ. МИРУ, 32

INSTAGRAM: CITYCLUB.KOMS

ІЗ СЕСІЙНОЇ ЗАЛИ

Пленарне засідання двадцять третьої сесії Горішньоплавнівської міської ради восьмого скликання відбулося 19 липня. У залі були присутніми 29 із 35 депутатів міськради. На п'ятому місяці повномасштабного вторгнення росії в Україну вони вже не вперше передусім згадують поіменно кожного з наших полеглих земляків і вшановують їх хвилиною мовчання.

Штраф без попередження

Одними з перших були затверджені єдині Правила благоустрою територій населених пунктів Горішньоплавнівської міської територіальної громади. Такий документ діяв і донині, але вже потребував внесення змін і доповнень.

- По-перше, змінився формат - ми стали об'єднаною територіальною громадою. Тож приймаємо правила, дія яких поширюється на всі населені пункти ОТГ, - зауважив директор ДЖКГ Петро Василюк. - Попередній документ був прийнятий ще у 2003 році. За цей час дещо змінилися умови поводження з твердими побутовими відходами (ТПВ), з'явилися інші нормативно-правові акти, які ми імплемтували в ці правила. Особливо це стосується поводження з ТПВ. Так, виключно на конкурсних засадах в ОТГ визначаються підприємство, яке здійснюватиме послугу з вивезення ТПВ і рідких нечистот. У нас це КП «СпецЕко». Тільки з ним мають бути укладені договори на відповідні послуги.

Приділена увага й питанню паркування легкового автотранспорту, кількість якого останнім часом збільшилася в рази. Для стоянки автовласники часто використовують внутрішньобудинкову територію.

- Ми максимально вирішуємо питання організації паркувальних місць. Але паркування там, де вже облаштовані об'єкти благоустрою, на дитячих майданчиках, зелених зонах, пішохідних проходах ми надаємо право визначати як адміністративні правопорушення, за що людина притягається до адміністративної відповідальності, - наголосив Петро Василюк.

Не оминули й тему під'їзних шляхів до підприємств та закладів торгівлі.

- Стикнулися з тим, що в нас не організований порядок підвезення товарів, продуктів харчування до торговельних підприємств, - коментує директор ДЖКГ. - З'явилися мережі супермаркетів, до яких привозять продукцію фури з причепом. Вони перекидають внутрішньоквартальні проїзди, ускладнюють рух машин екстреної допомоги, інших транспортних засобів. Тому ми в Правилах благоустрою прописуємо, що слід погоджувати із ДЖКГ схему заводу товарів до торговельних підприємств.

Передбачена й відповідальність за порушення Правил благоустрою. Тож будьте уважні й законослухняні, адже попереджень за статтями порушення Правил благоустрою немає - на порушників відразу складатиметься адмінпротокол. Сума штрафів для першого разу залишилася незмінною - від 17 до 1700 грн. Право складати протоколи матимуть представники ДЖКГ, КП «СпецЕко», управління архітектури та містобудування тощо.

- Будемо сподіватися, що не тільки ми прийматимемо правила, а ще й люди будуть їх дотримуватися, - резюмував міський голова Дмитро Биков. - Інакше будемо вживати відповідні заходи. А порушників у нас дуже багато.

Школа, прощай?

Салівську школу вирішили закрити, а дітей перевести на навчання до опорного закладу «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 3 ім. В. О. Нижнеченка».

- Цей проект рішення зумовлений двома основними факторами, - пояснила ситуацію, що склалася, начальниця від-

ділу освіти Лілія Щербина. - Перше - оптимізація мережі закладів освіти, яка є в нашій громаді, щоб раціонально використовувати бюджетні кошти і надавати якісну загальну середню освіту. Друге - за проектом мережі, на наступний навчальний рік у салівській школі планувало навчатися всього 10 учнів. Вартість навчання одного учня за рік у салівській школі набагато вища, ніж у міській - 163 тис. грн проти 27 тис. грн відповідно. Були проведені громадські обговорення в салівській громаді про закриття філії. Там погоджуються з таким рішенням. Для учнів, які продовжують навчання, буде організоване підвезення. Педагогічним працівникам надано можливість продовжити роботу в ЗОШ № 3, а технічному персоналу буде запропоновано іншу роботу.

- Демографічна ситуація така, що дітей стає менше, - долучився до обговорення й Дмитро Биков. - І головний фактор - якість надання освіти. У Салівці не висічало фахівців, декількох учителів-предметників. Тому ми врівнюємо можливості дітей, які проживають в сільській місцевості й у місті. Створюємо більш якісні й комфортні умови, ніж може зараз запропонувати салівська школа. Забезпечення учнів шкільним автобусом буде безумовно.

Назви змінено

Дві школи естетичного виховання в Горішніх Плавнях змінили назви. Відтепер ПСМНЗ «Дитяча музична школа» називатиметься Дитяча музична школа Горішньоплавнівської міської ради Кременчуцького району Полтавської області, а ПСМНЗ «Дитяча художня школа» - Дитяча художня школа Горішньоплавнівської міської ради Кременчуцького району Полтавської області.

Резервний фонд

Начальник фінансового управління Алла Говорун надала присутнім інформацію про резервний фонд бюджету Горішньоплавнівської міської територіальної громади у 2022 році. Станом на 1 липня його затверджено в обсязі 23 546 282 грн.

Кошти використовуються на придбання лікарських засобів та виробів медичного призначення; на відшкодування компенсації за розміщення внутрішньо переміщених осіб; для вирішення завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів правового режиму

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 29 дата виходу 21.07.2022 Наклад 1200 Замовлення № 196

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв в Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Благоустрій на часі

Попри воєнний час, роботи працівникам КП «СпецЕко» вистачає завжди й у будь-яку пору року. Адже саме на їхніх плечах лежить турбота про красу нашого міста.

Минулого тижня улюблені місця відпочинку городян поповнилися новими лавками. Поблизу затоки Барбари понівечені старі лавки було замінено новими. Альтанка на дитячому пляжі, а також берег паркового озера теж облаштовані новими місцями відпочинку. Саме там знайшлася відповідь на численні запитання: «А куди поділися лави зі скверу Ferrexpro?» Так, на радість відпочиваючих, вони оселилися саме там.

- Також коштом КП «СпецЕко» було приведено до ладу обидві альтанки на березі паркового озера, - зазначив пер-

ший заступник міського голови Олександр Чуприна. - Адже саме з них відкривається дивовижний вид на озеро та Свято-Миколаївський собор. Роботи було виконано коштом вищезазначеного КП, адже, як постійно наголошується, постановою Кабінету Міністрів обмеже-

не використання коштів місцевими бюджетами. Також комунальною службою постійно виконуються роботи з покосу трави. Через дощове літо і швидкий ріст трави комунальники стрижуть її в деяких місцях удруге, а то і втретє. Зазвичай ці роботи виконуються постійно з весни по осінь, адже, окрім забезпечення гарного естетичного вигляду, це ще й знищення алергенних рослин.

воєнного стану, а також пов'язаних із формуванням часткового запасу продовольчих товарів; для відновлення покрівель будинків, пошкоджених внаслідок надзвичайної ситуації природного характеру; для організації харчування внутрішньо переміщених осіб тощо.

Баланс поповнено

На баланс КП «СпецЕко» безоплатно передана техніка: екскаватор-навантажувач JCB 4CX SITEMASTER вартістю 3,77 млн грн та два міські автобуси Guleguz GD 272 LF загальною вартістю майже 14 млн грн.

- Хочу подякувати особисто Костянтину Жеваго та Благодійному фонду «Полтавського ГЗК» за те, що навіть у такий складний для країни час вони допомагають нашим комунальним підприємствам, нашій громаді, надають можливість використовувати сучасну техніку, забезпечувати перевезення пільгових категорій громадян та внутрішньо переміщених осіб, які перебувають нині в Горішніх Плавнях, - зауважив Дмитро Биков. - За рахунок цих автобусів ми організуємо додатковий маршрут, який буде з'єднувати

Дмитрівський старостинський округ, Горішні Плавні та Східний старостинський округ. Відповідно, для цього будемо й намагатися ремонтувати дороги. Зараз є плани щодо ремонту дороги Дмитрівка - Горішні Плавні і продовження ремонту ділянки Мотрино - Григоро-Бригадирівка. Ці шляхи перебувають на балансі Агентства місцевих доріг Полтавської області. Та ми розуміємо, що ресурс із обласного та державного бюджетів зараз використовується на інші цілі, тож намагатимемося залучити кошти з місцевого бюджету для ремонту цих важливих для громади відрізків доріг.

Генеруємо запас

Горішньоплавнівська міська територіальна громада отримала від Благодійного фонду «Полтавського ГЗК» п'ять генераторних установок DG7800LE загальною вартістю 336 тис. грн. Майно перебуватиме на балансі КП «ВУВКГ», щоб у разі виникнення надзвичайних ситуацій забезпечувати безперебійну роботу підприємства.

- Усе місто на генераторах ми не витягнемо. Але є об'єкти критичної інфра-

структури, на яких зможемо забезпечити подачу електроенергії за рахунок генераторів. І зараз ми такий резерв робимо завдяки нашим партнерам із Ferrexpro, - пояснив Дмитро Биков.

Матеріальна підтримка

Депутати погодили й два додаткових питання порядку денного, які стосувалися внесення змін у порядок надання різних видів разової грошової допомоги з міського бюджету. Зокрема, надання разової грошової допомоги членам сімей осіб, які загинули (померли) під час забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, та членам сімей загиблих (померлих), зниклих безвісти внаслідок ракетного удару по торговельно-промислому центру «Амстор» у Кременчуці. Зміни стосуються зняття обмежень по віку для дітей постраждалих, які можуть отримати допомогу, і місця реєстрації постраждалих та членів їхніх сімей.

Назустріч майбутньому

Мета будь-якого навчання - опанувати здібності, що дозволять знайти хорошу роботу. На відміну від закладів вищої освіти, профтехучилища знають, які робочі місця порадижити своїм випускникам.

Цього року Вище професійне гірничо-будівельне училище випустило 180 фахівців, більшість із яких уже знайшли роботу й зізнаються, що отримали від навчального закладу потрібні знання, напрацювали достатньо практичних навичок і готові розпочинати доросле життя. Непростий шлях до цієї мети вчорашні діти долають з допомогою досвідчених викладачів, які докладають щоденних зусиль, щоб провести своїх учнів, мов новонароджених кошенят, через терни жорсткого ринку праці до зірок, які світять тим, хто бажає й конкурентоспроможну робітничу професію отримати, й продовжувати свій розвиток на обраному для працевлаштування підприємстві. Відкритий торік на базі училища Центр кар'єри не перестає працювати, дбаючи про набір нових учнів і водночас знайомлячи випускників із потенційними роботодавцями.

3 ліхтарем видніше

Директор ВПГБУ Василь Сулима, з яким ми поговорили про переваги Центру кар'єри, розпочав бесіду з історії, що добре відображає ситуацію з працевлаштуванням молоді після здобуття освіти.

«Вечір. Стоп. Ліхтар. Хлопчик, нахиливши голову, ходить і шукає щось на асфальті. Дорослий дядько підходить і питає:

- Що ти шукаєш?
- Та значок загубив, - відповідає той.
- Так ти його тут загубив?
- Ні, аж отам.
- А чого ж ти його тоді шукаєш тут?
- Бо тут ліхтар, а там узагалі нічого не видно»...

Василь Сулима зазначає, що після здобуття освіти учні у свої 20-23 роки здебільшого ще досить несамоостійні. Тому й потребують підказок та роз'яснень із боку бувалих - де їм шукати своє перше робоче

місце, як грамотно скласти резюме, добре підготуватися до співбесіди, на яких сайтах узагалі шукати інформацію про потенційні вакансії на підприємствах регіону.

Професія - зацікавленням

Профорієнтаційна робота, що проводиться у ВПГБУ, покликана забезпечити набір саме тих учнів, які будуть справді зацікавлені в здобутті робітничої професії, що допоможе отримувати гідну зарплату.

- Не варто думати, що в училищі можна, як у школі, просто сидіти за партою і списувати, - радить Василь Сулима. - Опанувати робітничу професію не так легко, як може здатися на перший погляд. Наша задача - кваліфіковано підготувати фахівця, рівень навичок та здібностей якого може задовольнити вимоги підприємств.

Для тих, хто справді шукає можливості, відкрито багато доріг. Зокрема, учні ВПГБУ мають змогу взяти участь у проєкті дуальної освіти, яку компанія Ferrexpo реалізує з 2020 року разом із кількома профтехзакладами регіону, що дозволяє максималь-

но збільшити кількість практичних занять безпосередньо на виробництві - до 70 % від загальної кількості занять. Часто вже під час виробничої практики учні не лише напрацьовують потрібні для роботи навички, знайомляться з трудовим колективом, а й починають розуміти, що справді

бажають працювати за обраною спеціальністю після завершення навчання. А це сприяє як більш високим показникам працевлаштування, так і розвитку самих навчальних закладів, адже вони мають змогу оперативно реагувати на вимоги до спеціфіки, рівня знань та навичок.

- Я знав, що хочу працевлаштуватися на Полтавський ГЗК, ще коли вперше потрапив сюди на виробничу практику, - розповідає випускник ВПГБУ Данило Сергієнко. - Під час навчання у ВПГБУ не лише осягнув ази професії, а й зрозумів, що як хочеш досягти в житті успіху, не варто боятися щось запитати у своїх майстрів та наставників.

Максим Черноіваненко, який разом із Данилом Сергієнком опанував у ВПГБУ інтегровану професію «слюсар-ремонтник, електрогазозварник, стропальник», додає, що з перших днів навчання в училищі учням розповідають про можливість працевлаштування:

- Звісно, це не значить, що гарантовано роботу отримають усі. Треба спершу показати роботодавцю, що ми добре знаємо свої обов'язки й виробництво, що готові працювати на благо підприємства й бажаємо продовжувати розвиватися. І це незалежно від професії, адже час невпинно рухається вперед, комбінат експлуатує нові зразки обладнання, з якими я мав змогу попрацювати ще під час практики, застосовує нові технології. Тут помічають тих, у кого є бажання не лише добре виконувати свої обов'язки, а й удосконалюватися.

Скерувати й допомогти

Саме Центр кар'єри, який функціонує з 1 вересня 2021 року, координує дії всіх фахівців таким чином, щоб процеси профорієнтації були максимально ефективні й щороку вдосконалювалися. Так, у закладі добре знають, з яких причин випускники міських шкіл обирають для продовження навчання ВПГБУ, і розуміють, що навіть найкращі випускники училища можуть розгубитися під час спроби працевлаштуватися. Тож Центр кар'єри працює цілий рік, роблячи все можливе, щоб учні ВПГБУ зрештою знайшли роботу за фахом.

Очолює Центр кар'єри Валентина Носач, яка зізнається, що їй доволі цікаво працювати на цій посаді, бо є бажання вдосконалювати якість профтехосвіти конкретно у ВПГБУ. Додає, що багато часу приділила підготовці нормативної документації.

- Наша задача - зацікавити учнівську молодь у профтехосвіті, показати всі переваги такого навчання, - наголошує Валентина Носач. - Нині здобувати таку освіту

сучасно й престижно. Центр кар'єри - це ще й платформа для спілкування між учнями й потенційними роботодавцями.

Процес триває

Успішність діяльності Центру кар'єри підтверджується зацікавленістю з боку як абітурієнтів, які бажають навчатися у ВПГБУ й нині подають документи до приймальної комісії, так і роботодавців у Горішніх Плавнях та нашому регіоні.

Близько 80 % представників кожного з випусків ВПГБУ вмотивовані й більш-менш розуміють, де можна шукати робоче місце й приблизний перелік кроків, до яких необхідно вдатися, щоб цей пошук був успішним. Багато хто ще з початку навчання твердо прямує до своєї мети, хтось вважає на поради батьків, а дехто систематично консультується безпосередньо з майстрами виробничого навчання. Решті 20 % не обійтися без інформаційної підтримки та сприяння Центру кар'єри.

- Випускник нашого закладу, розглядаючи свій диплом, добре розуміє, нащо він йому, - акцентує Василь Сулима. - Іще

в період навчання наші викладачі прищеплюють учням любов до обраних ними професій. Потому ж дбаємо про те, щоб учні знали, як діяти після закінчення навчання. Навіть якщо не вдається знайти робоче місце з першого разу, не страшно, ми намагаємося зорієнтувати наші зусилля таким чином, щоб допомогти всім.

Квиток у доросле життя

У ВПГБУ звикли починати працювати зі своїми потенційними учнями ще зі школи. Саме для старшокласників співробітники закладу проводять широкую профорієнтаційну роботу. Це допомагає школярам визначитися з майбутньою конкурентоспроможною професією, яку вони потім можуть здобути в училищі. І після завершення навчання учнів не кидають напризволяще, сприяючи їхньому працевлаштуванню.

Набір на наступний навчальний рік завершується в серпні.

- Заклади вищої освіти не надто зацікавлені в працевлаштуванні своїх студентів, й лише деякі з них збирають інформацію щодо того, де ж знайшли роботу їхні підопічні. А от система профтехосвіти має таке необхідне завдання - організацію працевлаштування, - наголошує директор ВПГБУ. - Ми відповідаємо за своїх учнів і дбаємо, щоб вони не просто отримали диплом у відкритий

світ. Ми забезпечуємо їм необхідний супровід. Власне, це один із суттєвих показників нашої діяльності, який плануємо систематично покращувати.

У Центрі кар'єри також планують збирати відомості через певний час після працевлаштування випускників училища, щоб проаналізувати, який відсоток закріпленості учнів на певних підприємствах, чи сповна вони проявили свій професіоналізм на робочих місцях і чи встигли соціалізуватися в трудовому колективі, щоб стати його невід'ємною частиною.

Наталка ВЕРЕМЧУК

У вирі захоплень

Увільний від роботи час очільники структурних підрозділів Полтавського ГЗК мають безліч цікавих захоплень, поділитися якими з громадськістю мають змогу в рамках проекту «Калейдоскоп талантів», який стартував до Дня працівників металургійної та гірничодобувної промисловості. Як виявилось, це чудова нагода розвинути за серйозністю та вимогливістю керівника його таланти та вподобання, поспілкуватися з ним на будь-які теми, далекі від виробничих, і краще зрозуміти, що для нього головне не лише в роботі, а й у житті.

Першим у рамках проекту «Калейдоскоп талантів» свої творчі доробки в кінолекційній залі музею презентував начальник цеху виробництва окатків Сергій Пальоха, який здивував своїми фотороботами, колекцією старовинних монет, неперевершеним почуттям гумору та цікавими поглядами на життя. Цей кремезний чоловік у вишиванці може зібрати кубик Рубіка за 1 хв 40 с, активно займається спортом, вправно грає на бильярді, любить проводити час із родиною й жити не може без рідного цеху, який у квітні відзначив 45 років із дня свого заснування.

Щоб усі чотири

Колекція фоторобіт Сергія Пальохи має одну особливість - це види цеху в різні пори року й у різний час доби, коли обов'язково працюють усі чотири технологічні лінії. Ці фото очільник структурного підрозділу робить зазвичай дорогою на роботу смартфоном через лобове скло автомобіля. Фото ЦВО на світланні особливо привертають увагу м'яким сонячним промінням, що висвітлює з темряви ночі обриси корпусів підрозділу, натякаючи, що кращі часи й розквіт цеху ще попереду!

НумізMATика сама захопила

Старовинних монет у колекції Сергія Пальохи назбиралося вже стільки, що він і сам не може порахувати їхню точну кількість. Є тут і закордонні, й патріотичні. Зізнається, що ніяк не може знайти час, щоби розкласти всі з них у спеціальній скриньці. Захоплення стало одним із улюб-

лених, коли в начальника ЦВО з'явилися перші кілька монет у якості подарунка:

- Хтось колись їх мені подарував, потім ще хтось побачив і спитав, чи то моє хобі, й теж приніс кілька... Так воно само й почалося, - пригадує Сергій Пальоха. - Пізніше колеги привозили якісь цікавинки з відряджень з інших країн або ж дарували закордонні партнери.

Милі серцю спогади

ЦВО став для Сергія Пальохи не тільки першим робочим місцем, а й структурним підрозділом, який дав йому змогу розкрити весь потенціал та реалізувати найсмисливіші бажання. Свій трудовий

шлях у цеху він розпочав майстром на дільниці фільтрації та огрудкування.

- Уперше на ЦВО я потрапив ще в дитинстві - кілька разів батько, який починав тут агломератником, а потім працював начальником зміни, брав мене із собою на зміну, - пригадує начальник ЦВО. - Перша із численних моїх відзнак на ПГЗК - грамота від профспілки «Кращий спортсмен ЦВО» за участь у змаганнях, які відбувалися впродовж робочої спартакіади. Потім була в моєму житті відзнака «Надія твоя, комбінате» за те, що став одним із кращих молодих працівників підприємства. Але найціннішою для мене була і є грамота від асоціації «Укррудпром», яку я отримав із рук голови правління ПГЗК Віктора Лотоуса 2014 року. Для мене це важливо, бо такі відзнаки дають розуміння того, що ти рухаєшся правильним шляхом, і керівництво це помічає.

Мотивація - понад усе

Встигати успішно й цехом керувати, й жити повноцінним життям у неробочий час, втілюючи свої мрії, допомагає бажання робити повсякчас і всюди більше, ніж цього очікують оточуючі, а також щира зацікавленість у всьому, що відбувається навкруги.

- Мене цьому навчив мій безпосередній керівник Сергій Канарський, коли він

Сергій Пальоха:

«Люблю бути лідером.

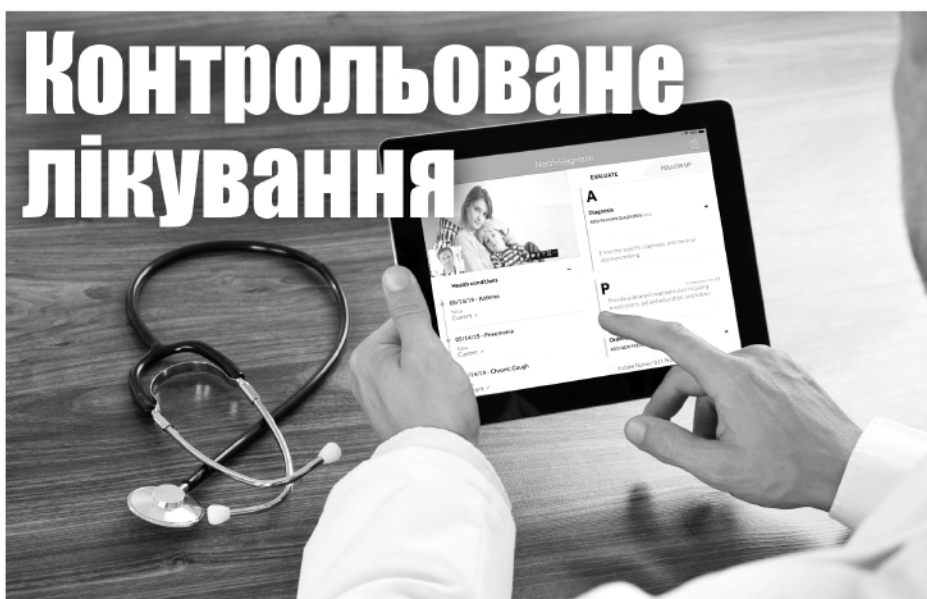
Бо якщо прямуєш кудись за кимось, тоді дороги попереду не видно».

був начальником ЦВО, а я - його заступником. Коли ти робиш хоча б на децимцію більше, ніж цього потребує посадова інструкція чи безпосередній керівник, то рано чи пізно це обов'язково буде

помітно і принесе результати. Та й без свого колективу мені навряд чи вдалося б усього досягти, бо це люди, на яких можна розраховувати і яким можна довіряти. Ціную, коли оточуючі чесні зі мною й коли в колективі панує доброзичливість. Якщо люди готові йти назустріч одне одному, тоді набагато легше працювати й досягати вершин.

Контрольоване лікування

З 1 серпня цього року українцям, яким потрібно буде придбати в аптеці антибіотики, доведеться спочатку отримати від лікаря електронний рецепт. Таким чином в Україні поновлюється впровадження МОЗ цифрових послуг у сфері охорони здоров'я та посилюється контроль над самолікуванням громадян. Подробиці нововведення роз'яснив начальник управління охорони здоров'я Горішньоплавнівської міської ради Віктор Дудник.

Епідемія COVID-19 привернула увагу медиків до проблеми безконтрольного застосування антибіотиків для лікування пацієнтів з вірусними інфекціями. З кожною хвилиною зростання кількості випадків коронавірусної хвороби відмічалось і зростання застосування антибактеріальних препаратів.

Підготовка

За даними профільного міністерства, майже 64 % українців помилково вважають, що в разі гострих вірусних інфекційних захворювань потрібно застосовувати антибіотики. При тому, що більшість із них не має розуміння, як правильно розпочинати та завершувати такий курс лікування.

Тож одним із пріоритетів роботи МОЗ на 2022 рік була визначена боротьба зі стійкістю до антимікробних препаратів та контроль інфекцій, що передаються при наданні медичної допомоги. У вересні 2021 року МОЗ затвердило наказ про запровадження е-рецепта на антибіотики. Таким чином планувалось вирішити про-

блеми неконтрольованого та нецільового використання препаратів, посилити моніторинг клінічної ефективності ліків і головне - запобігти розвитку в населення стійкості до протимікробних препаратів.

Уже в січні цього року українські медичні заклади почали вести облік вживання антибіотиків. Перші електронні рецепти мали бути виписані у квітні 2022 року. Та на заваді запланованому стала агресія російської федерації. Але не на тих напали - ворогу не вдасться зупинити розвиток нашої країни, тож роботу в цьому напрямі хоч і з затримкою, але поновили. Тільки з приміткою, що через повномасштабне російське вторгнення перехід на е-рецепти відбуватиметься поступово.

Для реалізації цієї реформи визначено перехідний період - до кінця 2022 року. За цей час медичні та аптечні заклади повинні підготуватися до повноцінного переходу на випику рецептурних препаратів виключно за електронним рецептом. Поки ж на рівні з електронним буде дійсним і паперовий, який зможуть виписувати лікарі закладу, який не заре-

еструвався в електронній системі охорони здоров'я (ЕСОЗ).

Як тепер?

В електронному рецепті ліки призначатимуться за діючою речовиною, буде зазначатися її лікарська форма та дозування. Крім цього, мають бути вказані спосіб застосування та тривалість прийому.

Пацієнт зможе погасити рецепт в аптеці, що підключена до ЕСОЗ, обравши будь-який із наявних лікарських засобів, що містить діючу речовину, зазначену в рецепті. Таким чином пацієнт самостійно, орієнтуючись на власний гаманець, обирає торгову назву препарату, що містить призначену діючу речовину.

- Електронний рецепт можна буде отримати в будь-якого лікаря, в тому числі вузького фахівця, який призначив антибіотик, незалежно від наявності декларації із сімейним лікарем, - говорить Віктор Дудник. - Це зможе зробити не лише сімейний лікар, адже у вузьких спеціалістів, як-от хірург чи отоларинголог, теж може виникнути необхідність додати до лікування пацієнта антибіотики. Крім того, що пацієнт отримує рецепт, дані про це будуть занесені в електронну систему охорони здоров'я, тож об'єднаність такою призначення зможуть прослідкувати в МОЗ.

Отримати електронний або паперовий (якщо заклад не зареєстрований в ЕСОЗ) рецепт можна й у приватного лікаря. Придбати такі препарати за електронним рецептом можна буде лише в тій аптеці, яка обрала медичну інформаційну систему та зареєстрована в ЕСОЗ.

- Щодо горішньоплавнівських закладів охорони здоров'я, то ми працюємо з електронною системою охорони здоров'я, тож усі наші спеціалісти можуть виписати електронний рецепт, - додає Віктор Дудник. - А от щодо аптек міста, то з них ще не всі готові до такої реформи. Але робота ведеться.

Тож приводів для хвилювання немає. Є час призвичаїтись до нововведень, бо, за планами МОЗ, після впровадження електронного рецепта на антибіотики в недалекому майбутньому на українців чекає запуск електронних рецептів на всі рецептурні препарати.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Щоправда, одна мрія - бути льотчиком - так і залишилася нереалізованою. Але на той час Сергій Пальоха вже закінчив навчання в Комсомольському політехнічному технікумі, тож вступати до льотної училища було не надто логічно, за його словами, тому вирішив піти до Національної гірничої академії України.

Правильний відпочинок від важкого робочого дня теж додає сил на нові звершення. Захоплення спортом, яке виникло ще з дитинства (шахи, гандбол, фут-

бол, теніс, східні единоборства), не відпускає й донині - тричі на тиждень після роботи Сергій Пальоха прямує до тренажерної зали фізкультурно-оздоровчого центру, де тренер завжди подбає про такі фізичні навантаження, які точно зможуть відволікти від виробничих потреб. Шахи, якими мій співрозмовник займався з першого класу, навчили аналізувати, швидко вирішувати складні задачі із зірочкою, приймати правильні рішення і прораховувати ситуації на кілька кроків уперед.

Далі буде

Виставка Сергія Пальохи триватиме до кінця серпня. Наступна презентація запланована на 1 вересня - свої творчі доробки представить випробувальний цех на чолі з начальницею Вітою Равинською. До початку новорічних свят відбудеться виставка талантів ливарно-механічного цеху, який очолює Микола Жовтяк.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Сталевої витримки й залізного успіху!

Знагоди Дня працівників металургійної та гірничодобувної промисловості кращих працівників ТОВ «Єривський ГЗК» відзначили почесними грамотами. З огляду на воєнний стан в Україні, цього року відбулося без урочистостей та концерту.

У актовій залі ТОВ «Єривський ГЗК» людно - сьогодні сюди запросили кращих працівників підприємства, щоб привітати з професійним святом і ще раз подякувати за самовіддану невтомну працю, професіоналізм та вірність рідному підприємству, особливо в такий непростий час. Більшість щиро усміхається, дехто зустрів тут давніх знайомих і радо гомонить про те й про се, хтось хвилюється, бо розуміє, що вперше підійматиметься на сцену для вручення відзнаки. У повітрі витає особлива атмосфера хоч і стриманого, але такого бажаного свята.

Серед присутніх - співробітники, що відпрацювали більше 40 років, номіновані на почесне звання «Ветеран праці», занесені на Алею слави, кращі молоді фахівці. Загалом відзнаки, квіти й грошову винагороду з рук в. о. генерального директо-

ра Єривського ГЗК Тараса Зінченка нині отримали більш ніж 90 працівників комбінату. А ще почули від очільника підприємства теплі слова на свою адресу з нагоди професійного свята та дня народження ТОВ «Єривський ГЗК»:

- Усього вам найкращого - здоров'я, успіхів, добробуту, а найголовніше - мирного неба над головою та якнайскорішої перемоги ЗСУ.

Хочу висловити вдячність від себе особисто, всієї дирекції підприємства та керівництва компанії Ferrexpo за самовідданий труд на економічному фронті в умовах воєнного стану. Компанія впродовж п'яти місяців продовжує працювати й макси-

мально дбати про виробництво готової продукції та її реалізацію. Це не перша криза, яку переживають підприємства компанії, і після війни настане час для відновлення країни і продовження розвитку в тому числі й нашої гірничодобувної галузі. Тож налаштуємося на краще й бережемо себе та свої родини!

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять співвітчизників, які віддали своє життя під час захисту кордонів Батьківщини.

Валерій КОВАЛЕНКО:

- 11 років працюю на комбінаті слюсарем ремонтної дільниці. Задоволений умовами роботи на підприємстві та колективом. До цього працював в одній із міських організацій, тож мені є з чим порівняти. Приємно, коли керівництво дякує за хорошу роботу, тому й настрої святковий!

Ольга СЕНИК:

- Працюю гідрогеологінею в кар'єрі. Це цікава професія, іноді в мене непрості завдання, але різноманітні: це робота не лише в офісі, а й на свіжому повітрі. Отримала сьогодні відзнаку від керівництва, вона стимулює мене ще краще виконувати свою роботу. Приємно, що навіть у такий непростий час підприємство працює й підтримує своїх співробітників.

Роман ЛОХОНЯ:

- Працюю фахівцем служби гірничотехнічних систем - аналізую виробничі, господарські дані з першоджерел і перетворюю їх таким чином, щоб керівникам було зручно з ними ознайомитись та прийняти правильні бізнес-рішення. Це цікава, важлива й відповідальна робота. Не очікував, чесно кажучи, що буду номінований на Алею слави. Це не лише відзнака особисто для мене, це вираження вдячності всьому нашому колективу. І, звісно, приємно, що керівництво цінує нашу службу, хоча в нас попереду ще багато роботи.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Вдячність за самовідданість

Найбільша цінність кожного підприємства - його колектив. До Дня працівників металургійної та гірничодобувної промисловості адміністрація Ferrtexро вшановує працівників, чия багаторічна самовіддана праця на благо підприємств компанії заслуговує на визнання, а «ТЕ» розпочинає знайомити з ними своїх читачів. Ці скромні люди щиро вважають, що просто сумлінно виконують свою роботу, й найбільша цінність у їхньому житті - стабільність, яку вони відчують завдяки компанії. І саме вони є хорошими наставниками для молоді, яка лише починає свій трудовий шлях у Ferrtexро.

Лаборантка хімічного аналізу ВЦ ПГЗК Олена Кучер має трудовий стаж 38 років. Свій шлях на комбінаті розпочала 1984 року ученицею лаборантки в Державній інспекції південних руд. До складу комбінату інспекцію було передано в якості окремого структурного підрозділу 1990 року як лабораторію з атестації продукції. З метою дотримання вимог міжнародного стандарту ISO 17025 «Вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій» зазначену лабораторію 2005 року перейменовано на випробувальний центр (ВЦ).

Пізніше Олена Кучер підвищила кваліфікацію вже безпосередньо на виробництві. Згодом опанувала суміжну професію - контролера продукції збагачення. 12 років працювала головою цехового комітету, нині має п'ятий розряд лаборанта. Окрім проведення хімічних аналізів проб з урахуванням ризиків, що впливають на якість продукції, відповідає за видачу сертифікатів якості, займається роботами атестації стандартних зразків продукції підприємства, атестацією нових методик проведення аналізів тощо. Певної норми, яку лаборант має виконати впродовж зміни, немає - проведення аналізів залежить від темпів відвантаження готової продукції: перевіряється кожна партія окатків за кожним відвантаженим маршрутом. Усю зміну Олена Кучер не відходить від пробірок: готує проби для проведення аналізу, потім проводить низку маніпуляцій з використанням сучасних приладів, щоб визначити показники якості готової продукції. Лаборантка працює точно й акуратно, без зайвої метушні, виважено й зосереджено.

Зізнається, що злагоджений колектив, у якому вона працює, з перших днів став для неї другою родиною, де звикли разом і святкувати чийсь маленькі перемоги, й підставляти дружнє плече. Й досі пам'ятає, з якою душевною теплотою її зустріли тут і як наставниця Анна Бондар навчала її, тоді ще молоду дівчину, всіх премудростей цієї цікавої професії.

- Пробувала себе в різних сферах, але все одно повернулася до того, що так захоплювало у школі, - хімії, - розповідає пані Олена. - Цікава професія лаборантки при-

пала до душі, як тільки побачила захоплюючий процес титрування, в якому реактиви змінюють свій колір під час взаємодії з індикатором. Тут я щозміни бачу результат своєї роботи. І впродовж усіх цих років, що працюю в цеху, жодного разу не думала про зміну професії чи робочого місця. Жаль буде розлучатися з рідним структурним підрозділом, коли піду на заслужений відпочинок. Бо на комбінаті пройшла більша частина мого життя... На роботі ж перебуваємо більше, ніж удома. Впевнена, що у своєму цеху знаю все.

Для лаборанта важливо повсякчас підвищувати рівень своєї кваліфікації, тож Олена Кучер систематично бере участь

ДОСЯГНЕННЯ

- 2016 року Олена Кучер була номінована на Алею слави.
- 2018 року жінка отримала почесне звання «Ветеран праці».
- 2020 року здобула перемогу в конкурсі «Кращий за професією» в номінації «Лаборант хімічного аналізу».

у пізнавальних семінарах. Нині також допомагає молодим працівникам цеху досягнути нюанси професії. Жінка навчає своїх підопічних думати під час роботи, бути уважними під час проведення хімічних реакцій та розрахунків. Молодь

же надихає досвідчених працівників продовжувати вдосконалювати свої професійні навички для роботи на сучасному обладнанні.

Вільний від роботи час Олена Кучер присвячує своєму онуку Євгену. Згадка про нього відразу осяває обличчя жінки теплими промінчиками усмішки.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Велика киця

Очі. Жовті котячі очі. Вони, не мигаючи, зазирають прямо в душу поглядом хижака, зароджують там холод, який повільно йде по шкірі. Я не забуду їх ніколи. Як і відчуття бажання подивитись у них ще раз.

«Та й нехай вкусить, головне, що я його погладжу». Це лише одна з численних реакцій людей, що підходять до Зевса, якого вигулює вздовж набережної Дніпра кременезний чоловік. Тут, напевно, потрібно пояснити, що Зевс - це леопард, який мешкає у Кременчуці в родині Олександра.

Спогади

Сьогодні Олександр - військовий на пенсії, який має вдачу в бізнесі та нестримну любов до кішок.

- Я дуже давно мріяв про великого kota, - ділиться спогадами чоловік. - Можливо, для когось це дивна чи неправильна мрія. Але в мене була така. У нас уже жив на той час 4-річний бенгальський кіт та йоркширський тер'єр, якому два роки. А хотілося велику кішку. Почав підшукувати по розплідниках сервала - це африканський ссавець родини котових. Мав думки щодо рисі. І з одним харківським приватним розплідником уже навіть досягли домовленості про киценя рисі, яке мало з'явитись на світ у березні. Та доля вирішила, що в мене має бути індокитайський леопард.

Це сталося торік у середині грудня. З розплідника зателефонували з пропозицією забрати тритижневого леопарда, від якого відмовилась мама. Часу на роздуми не було - мало, в якого ще навіть не відкрились оченята, потрібно було вигодувати за розкладом.

За кілька годин Олександр їхав назустріч Зевсу. О третій ночі киценя розміром трохи більше чоловічої долоні вже було у своїй новій домівці. До речі, для членів родини його поява стала сюрпризом. Але обидва сини Олександра, 9 та 14 років, сьогодні й не уявляють свого життя без Зевса, якого сприймають як другого kota. Тільки дуже великого.

З першого дня на нового мешканця спокійно реагував і собака, а ось кіт спочатку обурювався необхідністю ділити помешкання з іншим. Але не пройшло й кількох днів, як вони вже спали разом. Кохана Олександра, за його словами, реагує адекватно, хоча поява леопарда була сюрпризом і для неї. Але ж любов до тварин нездоланна.

Вигодував маленького леопарда чоловік сам сумішшю для щенят на собачому молоці. Після кожного прийому їжі робив йому масаж животику для кра-

шого травлення. Сьогодні 8-місячного Зевса годують виключно мертвим м'ясом, щоб не розбудити в ньому мисливського інстинкту.

- Чи дорого обходиться тримання такої тварини? - посміхається чоловік. - У кожного своє розуміння поняття «дорого». За день він з'їдає кілограм м'яса з кістками. Це можуть бути курячі крильця чи ніжки або яловичі ребра. Дорослий леопард, у залежності від розміру, може потребувати до трьох кілограмів м'яса з кістками. Спеціалісти пропонували давати йому збагачений вітамінами сухий корм для дорослих собак великих порід. Але поки він його їсти не хоче. Відмовляється й від риби. Будь-якої. Каші йому не можна, а от сир із пліснявою подобається. Шматочок московської ковбаски теж може з'їсти.

Сьогодні

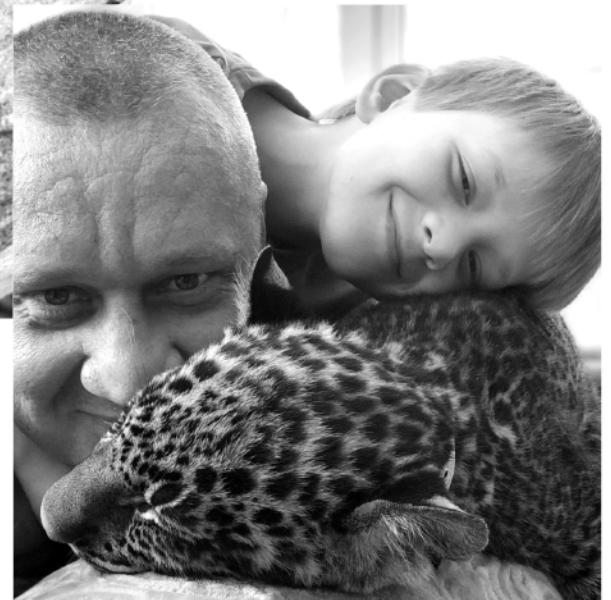
Дорослішати леопард буде десь років до двох. Доросла особина може важити 70-90 кілограмів. Щоб ви собі могли уявити - це буде киця, схожа за розмірами на дорослого алабая.

Скільки він важить зараз, власник не скаже, бо давно його не важив. Більше його турбує, щоб тварина була щаслива. І для цього в родині намагаються зробити все можливе.

- Тут його всі люблять, - запевняє чоловік. - А хіба можна розчаруватися в тому, кого любиш? Як і всі тварини, він не

може бути ідеальним. Як у кожній кішці, в Зевса є характер. Цікавість є, грайливість. Він ласкавий, доглянутий, добрий. А от злоби немає зовсім. Тварина, яка купається в любові та достатку, не має приводу для агресії. Він живий, у нього є своє бачення, своє життя. Ну, а ми відповідальні за тих, кого приручили.

Аби мінімізувати ймовірність гормонального сплеску, спеціалісти радили тварину стерилізувати. Олександр довіряє знавцям, які підтримують чоловіка у справі виховання леопарда. Завжди поряд і міські ветеринари, які прискіпливо стежать за станом здоров'я Зевса. Спочатку вони, звісно, з подивом відреагували на появу в місті такого домашнього улюбленця, але роботу свою знають. Тож допомагають.

Власнику хижака довелося перечитати велику кількість спеціальної літератури для того, щоб зрозуміти, як виховувати хижака в міських умовах, як за ним доглядати. Бо порадитись із власниками розплідника він не може - вони вже давно не виходять на зв'язок. А нещодавно чоловік дізнався, що той розплідник потрапив під ракетний обстріл російських військ. Скільки там було на той час тварин, можна тільки здогадуватися.

На майбутнє

Сьогодні побачити леопарда у Кременчуці може кожен, адже щодня Олександр вигулює його в парковій зоні.

- Через заборону воєнного стану на відвідини лісу нам доводиться гуляти на набережній, - пояснює чоловік. - Поза територією домівки він завжди в ошийнику і на повідку. Я дозволяю всім охочим підходити до Зевса, гладити, фотографуватися з ним, щоб він спокійно реагував на людей, не лякався та не агресував. Звісно, є чимало таких, що фотографують за спиною, а потім обговорюють у

Між законом і вихованістю

Велосипеди, а тепер і електросамокати - незамінний транспорт у таких невеличких містах, як наше. І це цілком зрозуміло, адже це зручно і, враховуючи вартість пального, значно дешевше у використанні, ніж автівка.

в нашому місті навряд чи щось зміниться, адже славнозвісних поліціантів на дорогах міста ми не бачили і в кращі часи.

Через стрімке подорожчання палива на вулицях побільшало електротранспорту - їздять діти, дорослі та навіть пари. Їздять тротуарами, велодоріжками, а часом і автомобільними дорогами. Але існує неприємна особливість для тих, хто використовує цей вид транспорту, - це відсутність стоянок. Адже не можна піти у справах, повісивши на самокат замок, як це роблять велосипедисти, - відсутня можливість його за щось закріпити. І ось саме тут виникає запитання, а чи можна заходити з ним до крамниці. У жодних нормативних документах це не зазначено.

З одного боку, за загальними правилами, супермаркет - не місце для транспор-

ту, адже з велосипедами (для яких існують навіть правила ПДР) туди не можна. А з іншого - самокат у вимкненому стані мало чим відрізняється від дитячого візка, і тоді незрозуміло, чому чотирма брудними колесами можна заїжджати в магазин, а двома такими ж - ні... І допоки відсутня нормативна база, доводити свою правоту можна до нескінченності.

За шість місяців війни стерлися майже всі кордони. Україна дала нам усе необхідне, щоб почуватися досить впевнено будь-де. Грошові розрахунки та замовлення квитків і готелів онлайн, навігація, інтернет-зв'язок тощо. Залишилося одне - культура поведінки чи, скоріше за все, її відсутність...

Наталія ІВАНОВА

Правила дорожнього руху все частіше стають темами для дискусій. І хоч у Верховній Раді зареєстрована низка законопроектів, якими передбачається посилення відповідальності водіїв за порушення ПДР в умовах воєнного стану,

соціальних мережах. Я не підключаюсь до такого спілкування - вважаю це зайвою тратою часу. Кожна людина має право на власну точку зору, доводити

щось комусь чи переконувати когось я не вважаю за потрібне. Хочете писати - пишіть. У нас свобода слова. Але в обличчя ще жоден не сказав чогось кривого. Поліцейські, до речі, теж неодноразово підходили. Щоб сфотографуватись. Паспорт у Зевса є, тож у поліції до нас питань

немає. За законом, щоб мати право на утримання такого звіра, у власника має бути дозвіл на приватний мінізоопарк. А в нас чим не зоопарк? Три тварини: кіт, собака і кіт. Потрібні документи вже давно зібрані, але на заваді стала війна. Тож після перемоги вже оформимо все як слід.

На волі такі тварини живуть від 10 до 12 років, а в неволі з гарним доглядом - до 20 років. Тому Олександр глекає надію, що Зевс із ним надовго. Каже навіть, що сини подорослішають та й підуть у самостійне життя, а от Зевс із ним назавжди.

Крім того, що чоловік дбає про комфорт тварини, він не упускає з виду жодної дрібниці щодо безпеки оточуючих. На власному подвір'ї вже побудовано величезний вольєр. Там хижак залишається, коли в хаті є сторонні. На холоди вже підготовлена колишня баня з обігрівом. А територію двору Зевс завжди пересувається виключно на повідку. Вільно він перебуває лише або в домі, де є Олександр, або у вольєрі.

- Можливо, це і неправильно, але в зоопарк я його віддавати не планую, - додає співрозмовник. - У нас він не має жодних проблем ані з харчуванням, ані з медичним доглядом, ані з вихованням. Його зірріють у холод та нададуть можливість полежати під кондиціонером у спеку, яку він не любить. Та й погодьтесь, найстрашніша тварина - це все ж таки людина.

Поки що Олександр не планує збільшувати свій мінізоопарк, адже він створюється спеціально для Зевса. Але знає,

що якщо почує, що потрібна допомога якомусь притулку, який просить забрати тварин, то остерно не залишиться.

- Якщо будуть пропонувати - візьму, звичайно ж, якщо це не буде великий олень чи жираф. Куди ж нам його? - посміхається чоловік. - А так - місця вистачить, і любові вистачить. Це ж створіння, яких не можна не любити.

Софія ПАЛЯНИЦЯ